

[Justitsministeren.]

Nu spørger jeg dette ærede Medlem og andre: Kunde vi for over et Aar siden vide, om ikke Befolkingskommissionen havde fremsat disse Forslag i saa god Tid, at Loven kunde træde i Kraft som ventet? Befolkingskommissionen, hvem vi ikke kan bebrejde noget, har imidlertid først fremsat Forslag af denne Karakter i Januar Maaned i Aar. Saa kan enhver dog sige sig selv, at naar det var en Forudsætning at faa gennemført disse sociale Foranstaltninger, forinden Straffeloven traadte i Kraft, saa er det umuligt, den kan træde i Kraft 1. April 1938.

Naar man saa yderligere vil sige, hvad ogsaa det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit ligesom den kommunistiske Ordfører har sagt: Ja, men man kunde da nok regne ud, at alle disse Ting kunde ikke være gennemført i Praxis forinden, saa har jeg i og for sig ogsaa svaret derpaa paa samme Spalte, idet jeg til Slut siger:

„Hvis man derimod skyder denne Lovgivning ud og lader det køre videre, som det hidtil er gaaet, er jeg ikke fuldt saa sikker paa, at der vil være nøjagtig den samme Interesse fra alle Sider, naar man skal til Gennemførelsen af disse Foranstaltninger. Jeg tilstaar, at jeg herigennem søger at lægge et vist Pres paa den Humanitet, der ofte flyder over, naar den ikke skal give sig praktiske Udslag.“

Det var altsaa for saa vidt et Udslag af en vis politisk Taktik, men en Taktik, jeg ikke lagde Skjul paa. Jeg stolede ikke saa sikkert paa visse Kræfter i Befolkningen, der talte saa ivrigt om sociale Foranstaltninger, naar de skulde betale disse, at jeg ikke vilde lægge det Pres paa dem, som det var at lade Straffeloven træde i Kraft. Alligevel var det jo en Forudsætning for det sidste, som nævnt, at man var kommet videre med Arbejdet paa dette Omraade, end sket er.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit spørger saa, om jeg da ikke finder, der vil være forskellige praktiske Vanskeligheder i denne Mellemtilstand. Jo, det finder jeg, men jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvorledes disse praktiske Vanskeligheder bliver færre, fordi den nye Lov træder i Kraft den 1. April 1938, hvor der slet ikke

er truffet nogle sociale Foranstaltninger af denne særlige Karakter. Jeg kan ikke se, at man i saa Henseende har vundet noget ved at lade Straffeloven træde i Kraft, naar man ikke i øvrigt har Forberedelserne færdige.

Den ærede Ordfører for Venstre var ligesom den ærede Ordfører for Kommunerne meget interesseret i, om den Lovgivning, der var indledet i Fjor, havde haft nogen Indflydelse paa Mentaliteten hos Lægerne, for Udbredelsen af Kvaksalveri o. s. v., o. s. v. Det er et Omraade, hvor man umuligt kan præstere nogen Statistik, fordi man ikke kan vide, hvad der vilde være sket under en modsat Forudsætning, og jeg har heller ikke i Sinde at søge nogen Statistik udarbejdet i saa Henseende. Udviklingen paa dette Omraade afhænger af saa mange Forhold, af Lægernes Syn paa det, af Pressens Syn paa det, af de økonomiske Forhold i Samfundet, Konjunkturer, Oplysningen o. s. v., o. s. v., at det er umuligt paa et Aar at præstere en Statistik, der overhovedet siger noget som helst. Naturligvis kan jeg nok sige saa meget, at der ikke er nogen Tvivl om, at den ærede kommunistiske Ordfører vel for saa vidt havde Ret, som han sagde, at Lægerne var blevet forsigtigere, eller visse Læger var blevet forsigtigere, med Overholdelse af den gældende Straffelov, end de hidtil havde været, men det vil i hvert Tilfælde den ærede Ordfører for Venstre ikke beklage. I øvrigt er det mig umuligt at vide, om Kvaksalveriet er tiltaget eller aftaget. Det tror jeg overhovedet aldrig, man kan faa nogen virkelige Oplysninger om. Man hævder i Rusland, hvor man har den strenge Svangerskabslovgivning, at Kvaksalveriet florerede voldsomt under den tidligere Frihedstilstand.

Til den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Victor Pürschel) skal jeg sige, at han holdt jo nærmest et lille historisk Foredrag, der endte med, at han satte sin Lid til Vælgernes Dom. Det kan jo ikke være ud fra historiske Erfaringer, at han venter sig noget særligt til Gavn for Det konservative Folkeparti, men det er maaske den ærede Ordførers Mening, at det kun er os andre, der skal lære af Historien, ikke han selv. I øvrigt anholdt han en Bemærkning i Motiverne, hvor der